

підходів у розвитку фінансової системи та правового регулювання фінансових правовідносин, з врахування національних особливостей фінансових правовідносин та адаптацією фінансово-правових механізмів до світових вимог.

Список використаних джерел

1. Ієрусалимов В. І. Трансформація фінансової системи України в умовах євроінтеграції / В. І. Ієрусалимов // Вісник Одеського національного університету. Серія : Економіка. – 2016. – Т. 21, Вип. 4. – С. 180-183.
2. Лучковська С. І. Фінансове право: навч. посібник / для студ. економ, спец. вищих навч. закладів. – К.: КНТ. 2010. – 296 с.
3. Фінансове право: підручник/ за заг. ред. О. М. Бандурки та О. П. Гетманець; Ю. М. Жорнокуй, О. В. Кашкарьова, Т. В. Колесник та інші. – Х. : Екограф, 2015 – 500 с.
4. Фінансове право : підручник / М. П. Кучерявенко, Д. О. Білінський, О. О. Дмитрик та ін.; за ред. д-ра юрид. наук, проф. М. П. Кучерявенка. – Х. Право, 2013. – 400 с.

**Здобувач ступеня вищої освіти бакалавр
1-го курсу 105 навчальної групи ННІ № 3
Національної академії внутрішніх справ**

Кулик Лілія Володимирівна

ТРАКТУВАННЯ ПРАВА ТА ЙОГО ОСНОВНИХ ОЗНАК У НАУКОВИХ ПОГЛЯДАХ ВОЛОДИМИРА ВОЛОДИМИРОВИЧА КОПЕЙЧИКОВА

Досить часто предметом наукових досліджень виступає таке поняття як «право», його нормативність часто висвітлюється в підручниках з теорії держави та права. Предметом людського осмислення завжди були правові ідеали «рівності», «свободи» і «справедливості», зміст яких проливає світло на специфіку природи права, його онтологічні засади, цінності та значимість у житті людини і суспільства. Однак кожен з науковців розглядає це поняття з точки зору притаманній якійсь одній концепції права. Наприклад відомий учений В.В. Копейчиков — доктор юридичних наук, професор, академік Академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України. Який роз'яснює що право – це свобода та обґрунтованість поведінки людей відповідно до чинних нормативно-правових актів та інших джерел права.[1]

Твердження про те, що право відірване від держави привело до виникнення різноманітних концепцій праворозуміння: природного права, позитивного права, права реалістичного, психологічного тощо.

Юридичним об'єктивним правом називають систему всіх правових приписів, що встановлені, охороняються, захищаються державою, мають загальнообов'язковий характер, є критерієм правомірної чи неправомірної поведінки та існують незалежно від індивідуальної свідомості суб'єкта права [3].

Юридичне суб'єктивне право - певні можливості, міра свободи, що належить суб'єктові, який сам вирішує, користуватися ними чи ні. До основних ознак права в його позитивному (нормативному) розумінні як волевиявлення держави можна віднести такі:

- право – це система правових норм, яка формально визначає правила поведінки, встановлені чи санкціоновані державою з метою регулювання суспільних відносин, що забезпечується примусовою силою держави;

- це правила поведінки загального характеру, тобто такі, що не мають конкретного адресата. Вони розраховані на те, щоб спрямовувати поведінку людей у рамках відносин даного виду; вступають у дію щораз, коли виникають відповідні суспільні відносини;

- вони тісно зв'язані між собою, діють у єдності, складаються в правові

інститути, правові галузі та інші частини системи права;

- формально визначені й закріплені у:

нормативно-правових актах - офіційний письмовий документ, прийнятий уповноваженим на це суб'єктом нормотворення у визначеній законодавством формі та за встановленою законодавством процедурою, спрямований на регулювання суспільних відносин, що містить норми права, має неперсоніфікований характер і розрахований на неодноразове застосування.

правових прецедентах — джерело права, що являє собою письмове або усне рішення судового або адміністративного органу, якому надається державою формальна обов'язковість, і воно стає нормою, еталоном, зразком при розгляді всіх подібних справ у майбутньому. Близьким, проте до певної міри відмінним, джерелом може розглядатися судова практика[2].

правових (санкціонованих) звичаях — санкціоноване державою правило поведінки, що склалося історично, у результаті багаторазового повторення людьми певних дій. Санкціонування здійснюється шляхом відсилання до звичаю, а не до текстуального закріплення його в нормативно-правовому акті.

нормативно-правових договорах (у тому числі Міжнародний договір) — це двостороння або багатостороння угода, яка містить норми права. Договори з нормативним змістом на відміну від більшості індивідуально-правових договорів (наприклад, договору купівлі-продажу, трудового контракту, шлюбного контракту) завжди містять загальні правила поведінки і не мають персоніфікованого, разового характеру.

релігійних текстах (Талмуд, Коран, Сунна) — документи, які містять церковний канон або іншу релігійну норму, що переплетена з нормами моралі і права, санкціонована державою для надання їй загальнообов'язкового значення і забезпечена нею.

правових доктринах — це витоки формування права, його джерела, опубліковані праці юристів, які дістали загального визнання.

принципах права — це основні ідеї, вихідні положення, які закріплені в законі, мають загальну значущість, вищу імперативність (веління) і відображають суттєві положення права.

- установлюються, санкціонуються, гарантуються й забезпечуються державою та її органами влади;

- у своїй сукупності регулюють соціальні відносини між людьми;

- правила поведінки повинні встановлюватися державою з урахуванням принципів правди, справедливості, гуманізму й милосердя, які повинні бути основою сучасного суспільства.

Таким чином, у науковому доробку В.В. Копейчикова ключовими є питання правової реформи, її гуманістичної сутності, принципів, зокрема науковості. Ці напрацювання академіка становлять теоретико-методологічну базу для подальшого ґрунтовного опрацювання природи права.

Список використаних джерел:

1. Режим електронного доступу // <http://www.ebk.net.ua/Book/BookPravothnavstvo/Glava3/R1G3par1.htm>

2. Наукові школи Національної академії внутрішніх справ : довідник / [уклад. : О. М. Джужа, Є. М. Бодюл, А. В. Ромашко та ін.] ; за заг. ред. О. М. Джужі. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2011. – 172 с.

3. Капічон О. Г. Ідеї академіка В.В. Копейчикова в децентралізації місцевого самоврядування України / О. Г. Капічон // Правові реформи в Україні: реалії сьогодення : тези VII Всеукр. наук.-теорет. конф., присвяч. Дню юриста України (Київ, 29 жовт. 2015 р.). – Київ : Нац. акад. внутр. справ ; Ліра-К, 2015. – С. 32–34.